

en Ret eller ikke. Og at man har berøvet Kommunerne den Ret, priser Medlemmer af det konservative Folkeparti sig selv og deres Meningsfæller i Venstre højt for, saa der er ingen Tvivl om, at man her har berøvet Kommunerne en Ret, og det er det, som er Stridens Kærne. Det er ogsaa derfor, jeg er nødsaget til om dette Lovforslag at sige, at man ikke ved en enkelt Formel kan afgøre dette Lovforslags Værdi sammenholdt med de andre Lovforslags. Lovforslaget er bedre, for saa vidt som det stiller større Midler til Raadighed, men paa eet Punkt er det ringere, idet det forringer Kommunernes Ret til at anvende de efter Kommunernes Skøn bedste Metoder.

Ulrich: Jeg vil sige den højtærede Indenrigsminister Tak for hans sidste Udtalelse. Nu har vi endelig faaet slaaet fast, at denne Lov betyder et ganske overordentligt Fremskridt paa alle Omraader undtagen paa det ene, at den forhindrer Kommunerne i at faa Lov til med de Midler, der er stillede til deres Raadighed, at regulere for alle. At Ministeren ikke vil indrømme, at Loven paa det Omraade ikke er et Fremskridt, forstaar jeg saa uendelig godt.

Den ærede Ordfører (Kristiansen) sagde, at han af mine Udtalelser før drog den Slutning, at jeg maatte have taget politiske Hensyn i denne Sag og ikke saglige. Jeg ved ikke, hvad der berettiger den ærede Ordfører til at komme til en saadan Slutning. Vi fra vor Side har netop taget saglige Hensyn, og ved de saglige Hensyn er det lykkedes os at rive Loven ud af den politiske Agitation, som de ærede Regeringspartier ønskede at føre den ind i. Jeg havde forstaaet den ærede Ordfører og ligeledes det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (Jacob Christensen) saaledes, at Lovforslaget efter deres Mening betød en Forringelse af den hidtil gældende Dyrtidslov. Jeg hører nu af de Herrers Udtalelser, at jeg har misforstaaet dem, de mente, at den betød en Forringelse af Lovforslaget i den Skikkelse, det havde, da det forlod Folketinget og gik over i Landstinget. Det er indlysende, at Lovforslaget maatte betyde en Forringelse i de Herrers Øjne fra den Skikkelse, det havde, da det gik her fra Folketinget, men da var Lovforslaget ogsaa vedtaget med de to Regeringspartiers Stemmer imod de Konservatives og Venstres Stemmer. Da indeholdt Lovforslaget alle de gode Ting, som vi fra

vor Side havde sat ind i det, suppleret med det, som Socialdemokratiet og de radikale ansaa for bedst. Et saadant Lovforslag maa selvfølgelig i de Herrers Øjne være bedre end Lovforslaget, som det nu foreligger.

Til det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (Jacob Christensen), skal jeg tillade mig at sige, at naar jeg før brugte det Udtryk, at de Kommuner, som havde foretaget Dyrtidsforanstaltninger paa nærværende Tidspunkt uden at have nogen Hjemmel til at foretage dem, efter min Mening havde handlet noget letsindigt — det var det Udtryk, jeg brugte —, mener jeg, at der er vist Letsindighed fra de Kommunalbestyrelses Side, som foretager Foranstaltninger uden at have nogen Lovhjemmel dertil. Kommunerne var fuldstændig vidende om, at Dyrtidsloven udløb den 1. Juli, og naar de saa foretager Foranstaltninger uden at vide noget som helst om, hvad den nye Dyrtidslov vil komme til at indeholde, begaar de efter min Mening en noget letsindig Handling. At denne Letsindighed bliver begaaet saavel af konservative som af radikale og socialdemokratiske Kommunalraad, gør ikke Sagen bedre.

Paa det konservative Folkepartis Vegne vil jeg indkassere den Tak, som det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, fremkom med i Anledning af mine Udtalelser før. Jeg kan kun sige, at det konservative Folkeparti altid skal være villigt til at hjælpe de Medlemmer af Samfundet, som uforskyldt er kommet til at trænge til en hjælpende Haand fra Statens Side.

Ordføreren (Kristiansen): Hr. Martin Hansen mente at finde en Uoverensstemmelse imellem Udtalelser af Ministeren og mig, idet Ministeren skulde anse det for et Fremskridt, at der var gaaet større Beløb over paa Staten og mindre Beløb til Kommunerne, hvorimod jeg skulde have den modsatte Opfattelse. Min Udtalelse gik imidlertid ud paa, at der deri, at Kommunernes Virksomhedsomraade var blevet indsnævret, laa et Tilbageskridt, altsaa for saa vidt som den mindre Sum for Kommunerne var et Udtryk for, at Kommunernes Bevægelsesfrihed i Henseende til Initiativ og Administration af Dyrtidsloven formindskes. Heri er der sikkert ingen Uoverensstemmelse mellem Ministeren og mig.

Hr. Ulrich mente, at jeg ikke havde Ret til at gaa ud fra, at det ærede Med-